Sekso kaj Egaleco

Sendependa novajletero

Numero 6

Aprilo 1981

SEMAJNFINO PRI VIRINA AGADO

Dum la semajnfino de la 28a de februaro ĝis la 1-a de marto, la Centra Oficejo de UEA en Rotterdam estis "invadita" de dek tri virinoj el diversaj landoj. La "invado" estis organizita de la Komisiono pri Virina Agado (KVA), kaj ĝia celo estis kunsidi por plani la virinan agadon en la Esperanto-movado: ĝian direkton kaj manierojn realigi ĝin. Ĉeestis virinoj el Belgujo, Bulgarujo, Francujo, FR Germanujo, Nederlando kaj Svedujo.

Dum la unua tago la elirpunkto de la diskutado estis kelkaj paragrafoj el la UN-Agadprogramo por la dua duono de la Jardeko por Virinoj, kiu estis akceptita dum la UN-konferenco en Kopenhago pasintjare. La rekomendoj kiujn oni celos realigi temas pri la pozitiva prezento de virinoj kaj virinaj interesoj; la forigo de antaŭjuĝoj kaj tradicia sinteno (stereotipaj roloj kaj karaktero de viroj kaj virinoj); kuraĝigo al virinoj partopreni en difinita agado (en nia kazo, Esperanto-agado); kaj helpo al virinoj akiri memfidon por ke ili agadu.

Dum la dua tago oni diskutis kelkajn projektojn kun tiuj celoj. Oni kompilis liston de virinoj, el la landaj kaj fakaj asocioj kiuj eventuale en siaj landoj povas helpi al ni por plivastigo de niaj ideoj. Ankaŭ la kunlaboro en nacilingvaj virinaj organizaĵoj povos eble malfermi al ni novajn rondojn. La tasko de la virinoj en tiu reto de kunlaborantoj estos celi al realigo de la supraj punktoj en siaj landoj. Praktike do,

Sekso kaj Egaleco

Sendependa novajletero

Jarabono (4 numeroj):
12,00 gld. aŭ 15 irk

Internaciajn respondkuponojn sendu rekte al Anna Brennan, aŭ pagu al ŝia nederlanda poŝtĉekkonto 4412211.

Limdato por la venonta numero: 15a de junio.

Redaktoro

Anna Brennan
p/a Nieuwe Binnenweg 197B
3021 GA Rotterdam
Nederlando

Kunlaborantoj en ĉi tiu numero:

Audrey C.E. Childs-Mee
Loes Demmendaal
Ole Hagemann
Judith Junger
Charles Power
Dermod Quirke
Louis F. v. Wunsch-Rolshoven

Presis Strangled Vole Press en London, Britio.

Perantoj

Internacia (prezo: 14,50 gld.): Universala Esperanto-Asocio, Nieuwe Binnenweg 176, 3015 BJ Rotterdam, Nederlando. Poŝtĉekkonto 378964 (UEA). Banko: Mees & Hope, Coolsingel 93, 3012 EA Rotterdam (konto 25.52.89.804).

Argentina: Hugo Lingua, Casilla de Correo 278, RA-2000 Rosario.

Brita (prezo: £3,00): Dermod Quirke, 18 Trouville Road, London SW4 8QL. Poŝtĝira konto 12 463 0006.

Franca: Anne Elise Amblès, 51, rue Blanche, F-75009 Paris.

Itala (prezo: 5600 liroj): Alessandro Panerai, Via Pistoiese N457, I-50010 Campi-Bisenzio.

Japana (prezo: 1500 enoj): Hukunaga Makiko, Midori-so 2-1, Kamisyakuzii 1-739, Nerima-ku, Tokyo, 177. Ĝirokonto 0-99911, Tokio.

Norvega (prezo: 30 norv. kronoj): Margrete Landmark, Buerstad, N-3135 Torød. Poŝtĉekkonto 5 73 61 29.

Novzelanda: J. T. Allan, 12 Lonsdale Crescent, Wellington 3.

Sveda (prezo: 25 sved. kr.): Märtha Andréasson, 2265 Tolsered, S-425 90 Hisings Kärra. Poŝtĉekkonto 27 01 05-4880.

Usona (prezo: $6,50): Charles Power, Nieuwe Binnenweg 197B, 3021 GA Rotterdam, Nederlando. (Pago per ordinara usona enlanda ĉeko al la nomo Charles Power).

la kunlaborantino mem agados kaj aktivigos aliajn virinojn en sia ĉirkaŭaĵo.

La ĉeestantoj konsentis, ke estonte ni tre atente observos la rolon de la virinoj, kiumaniere ili estas prezentataj en Esperantaj lernolibroj, revuoj, artikoloj ktp., ĉar ofte eĉ en niaj rondoj ankoraŭ la virino ludas rolon el la pasinteco.

Por la verkado de artikoloj kaj prelegoj necesas krom memfido ankaŭ trejnado (kiu eble instigos memfidon), do aliaj projektoj rilatas al trejnado de virinoj en tiuj kampoj. Ni jam havas inter ni virinojn, kiuj povas prezenti al ni, kaj ankaŭ al la esperantistaro entute, temojn kiuj multe helpus al la spertigo de ni ĉiuj. Per tiuj prelegoj, kiuj eble okazu en malgrandaj rondoj, ni certe eltrovos novajn talentojn per kiuj ni povos atingi aliajn celgrupojn.

Sed la kunlaboro de la reto de virinoj estas la bazo, kaj la plej grava kondiĉo por nia sukceso. →

Saluto okaze de la 8a de marto

Kiel vi legas supre, en Rotterdam okazis sukcesa seminario de la Virina Komisiono. Mi estas certa, ke ĝi signalas la komencon de nova etapo en la virina movado inter geesperantistoj.

Mia espero estas nun, ke la bonaj ideoj kaj iniciatoj donos per la laboremo de multaj virinoj en nia movado belan rezulton jam ĝis la venonta seminario en marto de 1982 - eble eĉ la unuaj rezultoj raporteblos jam en Brazilio?

Ĉi tiuj vortoj atingos vin iom longe post la 8a de marto. Tamen miaj salutoj al vi ĉiuj okaze de tiu Internacia Tago de la Virino estas ne malpli koraj. Finfine, la tago mem estas nur ekstera simbolo de interna konscio, kiun ni devus havi ĉiam, ne nur dum unu tago - konscio pri nia valoro kiel virinoj. Kaj ni ne alkroĉiĝu nur al tiu faceto - ni insiste konsciu pri nia valoro kiel <u>homo</u>.

Eliza Kehlet,
estrarano de UEA pri virina agado

ĈU VI VOLAS KUNLABORI KUN KVA?

Kiel vi legas supre, KVA nun volas krei reton de virinoj, kiuj kunlaboros por realigi la projektojn diskutitajn en Rotterdam. Se vi volas partopreni en tiu agado, bonvolu kontakti Komisionon pri Virina Agado, p/a Nieuwe Binnenweg 197B, 3021 GA Rotterdam, Nederlando.

Por mi, ne malpli grava ol la praktika enhavo de tiu kunveno estis ĝia agrabla etoso. La kunsidoj okazis en malstreĉa kaj amika atmosfero, same kiel la ĝueblaj lunĉoj kaj vesperoj. Promenado tra Rotterdam al Virina Domo, al kiu oni ne enlasas virojn, estis celo de vespera ekskurso. Bedaŭrinde la domo dum tiu vespero estis malfermita, tial ni reiris al nia komuna hotelo kaj tie sidis kune kaj babilis sufiĉe longe.

Oni ŝuldas dankon al Eliza Kehlet ♀ (kelet), kiu kuiris bongustan vespermanĝon por la unua vespero kaj al Loes Demmendaal ♀ (lus demendaal), kiu nin gastigis. Apartan laŭdon meritas la membroj de KVA pro la bonega organizado de la tuta semajnfino.

La partoprenantoj decidis organizi duan kunsidon en Hamburgo por la venonta jaro, kaj oni esperas aŭdi pri la intertempa agado.

Kompilita el raportoj de
Elsbeth Bormann ♀ (elsbet bormn), FR Germanujo
kaj Judith Junger ♀ (judit jungr), Nederlando

NI LABORAS...

por produkti numeron de SkE. Pruvu al ni, ke tiu laboro valoras. Se via abono finiĝas per ĉi tiu numero, REABONU!

Bulgarujo

Aperis nova numero de "Bulgarino". Dediĉite al la Internacia Jaro de la Infano,ĝi enhavas multajn artikolojn pri infanoj, krom intervjuoj, biografioj, turismaj artikoloj kaj aliaj. Interalie aperas dialogo kun la Komitato de la Bulgaraj Virinoj. Tiu komitato ĉiujare ricevas dekon da vizitoj de delegacioj, kiuj starigas plurajn demandojn pri la rolo de la virinoj en la socialisma socio. La artikolo ripetas kelkajn el la plej oftaj demandoj, kun la respondoj de la Komitato. Parton de tiu artikolo ni reaperigas ĉi tie.

■ Ĉu malaperas la tendenco, ke la avinoj vartu la genepojn?

Ĝi baldaŭ malaperos, tamen ĝi ekzistas.

■ Kial ĝi malaperos?

Unue, krom la gepatroj, ankaŭ la avinoj konvinkiĝis, ke en la infanvartejo la infanoj evoluas pli bone kaj ĉiurilate. Medicina personaro zorgas pri la sanstato de la infanoj. Ĝi regule injektas al ili la necesan vakcinon, preskribatan en ilia aĝo, kontrolas la kvanton kaj la kvaliton de la nutraĵoj. Vartistinoj, speciale instruitaj, okupas la infanojn per didaktaj ludoj, evoluigas ĉe ili lerton kaj kutimojn, instruas al ili la unuajn konojn pri la mondo, pretigas ilin por la lernejo.

Kaj due, ĉar la bulgaraj virinoj emeritiĝas en meza aĝo de 55 jaroj, sed ekzistas kategorioj, kiuj emeritiĝas pli frue. Certe tio estas aĝo en kiu ili ankoraŭ povus esti utilaj per sia laboro al la socio. Kaj ĉar en Bulgario oni konstante bezonas laboristojn, la emeritoj - virinoj kaj viroj - povas daŭrigi labori kaj ricevi, krom la pension, ankaŭ monatan rekompencon. Tio estas ebleco, kiun pluraj avinoj profitas. En la plano pri sociala-ekonomia evoluo de nia lando, oni antaŭvidas baldaŭ kontentigi 100% la bezonojn de lokoj en la infanĝardenoj.

■ Ni legis ke en Bulgario la viroj havas rajton pri 60-taga forpermeso pro patreco. Ĉu ili profitas tiun rajton?

Mi ne scias, kie vi legis pri tia rajto de la bulgaraj viroj, sed tio ne estas vera. En Bulgario ekzistas pagata forpermeso pro gravedeco kaj nasko ĝis dek kvar monatoj; tio estas funkcio specifa por la virino. Pro tio tiun forpermeson oni nomas 'forpermeso pro patrineco. Dum la tempo de forpermeso oni ne rajtas eksigi patrinon. Oni ne rajtas eĉ translokigi ŝin al alia laborloko. La nepagata forpermeso validas ĝis la infano estas tri-jara kaj ĝin rajtas uzi nur la patrino. Dum tiu tempo ŝia laborloko estas konservata kaj la jarojn dum la forpermeso oni konsideras laboritaj.

Ĉe ni ekzistas ankaŭ alia speco de forpermeso por flego de malsana infano, ne pli longa ol 60 labortagojn en unu jaro. Tiu forpermeso, laŭ prijuĝo de la koncerna familio, povas esti uzata de la patrino aŭ de la patro. Tiu estas la 'patra forpermeso', pri kiu vi demandis.

■ Ĉu en Bulgario abortigoj estas permesataj?

Verdire la abortigoj en Bulgario estas permesataj. Oni faras ilin nur en hospitaloj fare de kuracistoj-specialistoj. Ĉiu virino ekster geedza vivo, t.e. needziniĝinta, divorcinta aŭ vidvino, post gravediĝo povas turni sin al la koncernaj servoj por interrompo de gravedeco, se ŝi ne deziras naski.

Ankaŭ ĉiu edzino, kiu jam naskis du infanojn, t.e. jam plenumis la reprodukton de sia geedza paro, aŭ se ŝi jam estas pli aĝa ol kvardek jarojn kaj naskis unu infanon, ŝi, laŭ sia propra deziro, povas rompi la gravedecon.

En ĉiuj kazoj, kiam la gravedeco aŭ la nasko minacas la vivon kaj la sanon de la graveda virono aŭ la vivpovon de la

infano, oni rompas la gravedecon konforme al medicinaj indikoj. Tiaj abortigoj tamen nepre devas okazi en ĉeesto de kuracisto-specialisto pri la malsano. Ĉiuj abortigoj estas farataj kontraŭ minimuma pago. Sed rilate kun la abortigo, la praktiko prezentas diversajn okazojn, kiajn ne ĉiam oni povas antaŭvidi en la leĝoj. Pro tio, ilin konstante analizas kompetentaj instancoj por trovi la plej sukcesan solvon, prenante en konsidero ĉiujn hipotezojn kun sociala signifo. Tio estas granda socia zorgo kaj ĝi koncernas ne nur la sanon de la homoj, sed ankaŭ profunde personajn konsiderojn.

BULGARINO reaperis!

Finfine aperis nova numero de tiu bela bunta kajero eldonata de la Komitato de Bulgaraj Virinoj. Temas fakte pri la numero de 1979 - kiu nur nun aperas pro problemoj ĉe la presejo. Sed tio ne ŝanĝas la intereson de ĝia enhavo.

Bulgarino aperas en Esperanto, la angla, franca, germana kaj portugala. Senpagan ekzempleron en Esperanto vi povas peti de: **Bulgara Esperantista Asocio, poŝtkesto 66, BG-1000 Sofia.**

Israelo

En Israelo ekzistas leĝo kiu devigas la civitanojn, kiuj atingis la aĝon 18, servi en la armeo. El tio oni povas kompreni, ke ĉiuj devas servi - kaj viroj kaj virinoj. Tiu leĝo estas verŝajne unika en la mondo.

Kiel ekestis tiu situacio? Kiajn taskojn faras la virinaj soldatoj? Gila Wandel ♀ (vandl), kiu mem lastatempe finis sian du-jaran devigan militservon en la israela armeo, klarigas.

Mi kredas, ke la situacio fontas el la karaktero de la paŝoj, per kiuj la judaj novenmigrantoj konstruis hejmlandon ekde la fino de la 19a jarcento ĝis la establiĝo de la ŝtato en 1948. Viroj kaj virinoj venis ĉi tien por konstrui ion novan, kaj

estis kompreneble ke ĉiuj devis labori kune. Tial, kiam fondiĝis la armeaj organizaĵoj (antaŭ 1948) libervole aliĝis multaj junuloj de ambaŭ seksoj. Tio reflektis la valorojn de komuna laboro kaj de la bezono, ke ĉiuj defendu la kreiĝintan ŝtaton. Kiam fondiĝis la oficiala israela armeo en 1948 estis nur nature, ke la devigo servi estu por ĉiuj.

Tamen estas diferenco en la situacioj de la soldatoj kaj la soldatinoj. Unue, viroj devas armeservi dum tri jaroj kaj virinoj dum du. Laŭ mia opinio, la kialo estas ke en nia socio (almenaŭ en Israelo), virinoj, pli june ol viroj, volas edziniĝi kaj naski infanojn. Multaj junulinoj ankaŭ volas sperti la sendependan vivon antaŭ ol elekti la vivmanieron.

Grava demando estas, ĉu la ebleco ricevi diversajn taskojn en la armeo egalas por soldatoj kaj soldatinoj. La respondo ne estas tute simpla. Virinoj servas en ĉiu parto de la armeo - en la flugarmeo, mararmeo, infanterio, artilerio ktp., kaj en ĉiu trupo. Iliaj taskoj abundas kaj diversas. Multaj okupiĝas pri oficeja laboro, kiu povas postuli altan respondecon. Kvankam esti tajpistino aŭ telefonistino ne estas tiel interese, tamen la laboro gravas.

Alia kategorio estas la teknika laboro. Oni povas renkonti multajn junulinojn kiuj, sidante, starante aŭ kuŝante laboras ĉe maŝinoj simplaj aŭ komplikaj. Ili faras la saman laboron kiel iliaj amikoj, la soldatoj.

Kompreneble ekzistas ankaŭ specialaj taskoj kiujn oni devas studi dum periodo de kelkaj semajnoj ĝis kelkaj jaroj. Ekzemple, multaj soldatinoj okupiĝas pri komputeroj.

Alia speco de laboro estas helpodono al aliaj gesoldatoj per medicinaĵoj aŭ per diskuto kun la soldato, ties komandanto kaj familianoj.

Eĉ se tio ne estas oficiala tasko, multaj soldatinoj kontribuas per kreo de bona etoso, per preteco aŭskulti siajn geamikojn en la sama trupo.

Tamen virinoj ne rajtas aktive partopreni batalojn. Eble tio estas unu el la kialoj, ke ankoraŭ ne estas majorgeneral<u>ino</u> en Israelo.

Gila Wandel,
Israelo/Usono

DISKRIMINACIO EN LA EDUKADO:

En la kvara numero de SkE, ni amplekse priskribis la diskutojn pri diskriminacio, kiuj okazis dum la lasta Universala Kongreso. Sed ne nur en Stokholmo oni traktis tiun temon. Ankaŭ en Yaizu, Japanujo, oni debatis pri ĝi dum la 13a Tutlanda Kunloĝado de Esperantistoj.

Montriĝis, ke granda parto de la debato temis pri diskriminacio kontraŭ virinoj en Japanujo. Yamakawa Setsuko ♀ (jamakaŭa secko), unu el la eldonantoj de la japana SkE, malfermis la diskuton per raporto pri seksa diskriminacio en japanaj lernejoj. Ni aperigas ĉi tie la plenan tekston de ŝia raporto, kiun ni ĉerpis el interesa dokumento kompilita de Umeda Joŝimi ♂: "Diversaj aspektoj de diskriminacio en Japanujo".

La dokumento eniras la arĥivon de KVA pri la virina demando. Ĝi estas havebla ankaŭ de Umeda Joŝimi, ĉe Japana Esperanto-Instituto, 12-3, Waseda-mati, Sinzyuku-ku, Tokio 162. Li bonvenigus viajn komentojn pri ĝi.

Seksa diskriminacio ĉe lernejo

Yamakawa Setsuko

Mi raportas pri seksa diskriminacio ĉe la lernejo surbaze de la faktoj, kiujn mi mem observas kaj spertas ĉe la altlernejo kie mi instruas.

Diskriminacio en la ĉirkaŭaĵo

Nombro de instruistoj: La nombro de inaj instruistoj estas malpli granda ol tiu de viraj (ĉe nia lernejo: 42 viraj kaj 13 inaj), kvankam lernas tie samnombro da knaboj kaj knabinoj.

Laboro de instruistinoj ofte estas pli peza ol de instruistoj. Ekzemple, kiam iu knabino bezonas tranokti eksterhejme pro la lerneja programo, ŝin devas akompani ina instruisto, dum por knabo tio ne estas deviga.

Tamen, ekzistas tia tendenco, ke eĉ inaj instruistoj ne tre volas plimultigi la nombron de inaj kolegoj.

Subvencio por prizorgado de bebo: Inaj instruistoj havas la rajton foresti de sia laboro plej longe unu jaron post nasko. Tio ŝajnas esti bona kaj efektive ĉe multaj paroj bonvena. Tamen, ĝi baziĝas sur tradicia ideo ke la bebon prizorgu nur virino (patrino), tiel ke rezultiĝas divido de vira rolo kaj virina rolo, ne egaleco laŭ sekso. Dum edzino ĝuas la rajton por prizorgado de bebo kaj dommastrumado, la edzo laboras ekstere. Kiam ŝi rekomencas labori, estas jam malfacile reteni la egalecon inter la edzo kaj edzino. Kvankam ili egale gajnas monon por vivtenado, la edzino faras ĉiujn hejmlaborojn, aŭ la plej grandan parton el ili.

Edukprogramo: Lecionojn pri hejmadministrado kaj dommastrumado nur knabinoj devas ĉeesti, dum knaboj ĉeestas aliajn lecionojn kiel gimnastikon. Tiun ĉi edukplanon subtenas la ideo, ke nur virinoj zorgu pri hejmaj aferoj. Nun videblas, tamen, nova tendenco, ke geknaboj kune lernu en tiu leciono.

Seksa diskriminacio en lernolibroj: La lernolibroj kaj lernomaterialoj estas plenaj je diskriminaciaj tekstoj. Ekzemple, en anglalingvaj tekstoj ni trovas sekcion pri serĉado de profesioj, kiu montras ke krom dommastrino inaj profesioj estas ĉefe instruisto kaj sekretario. Pri la multaj aliaj profesioj viroj okupiĝas. Foto de hejmvivo ofte montras ke virino estas servanto kaj viro estas mastro. En sociosciencaj tekstoj ankaŭ troviĝas mencioj, kiuj sugestas ke la viro laboru ekstere kaj la virino prizorgu la familion hejme.

Diskriminacio en la menso

Ne estas klare kiel oni ekhavis ĝin, sed estas klare ke ja ekzistas diskriminacia pensmaniero ĉe la menso de preskaŭ ĉiu homo, ĉu viro aŭ virino, ĉu knabo aŭ knabino.

Same kiel aliloke, en la lernejo probable neniu estas emancipita el seksa diskriminacio. "Vi faru tion, aŭ ne faru alion, ĉar vi estas knabo", "Vi rajtas fari tion, sed ne alion, ĉar vi estas knabino", aŭ "Estu vireca; estu virineca", tiel diras kaj admonas geinstruistoj kaj geknaboj inter si. Tia mensa

→ p. 14

Antaŭen kaj...

VIRINA ĉefministro en Norvegio

S-ino Gro Harlem Brundtland fariĝis ĉefministro de Norvegio. Je la aĝo de 41 jaroj, ŝi estas la plej juna registargvidanto en okcident-Eŭropo. S-ino Brundtland estas konata kiel feministo pro siaj klopodoj faciligi la situacion pri abortigo.

VIRINA tago en Brisbane, Aŭstralio

Ĉi-jare la celebro de la 8a de marto (Internacia Tago de la Virino) okazis per filmoj, muziko kaj stratteatro. La postan tagon prelegantoj parolis en subĉiela kunveno pri nuntempaj problemoj. La organiza komitato enhavis membrojn el multaj virinaj grupoj. Dum la tuta semajno pendis en la urbo afiŝoj pri paco, senarmigo kaj la sekvoj de nuklea agado en la Pacifiko.

PANTALONO aŭ jupo

Industria tribunalo en Britujo decidis ke hospitala regularo kiu malhelpis sikan virinon fariĝi flegistino, pro tio ke ŝi portas pantalonon anstataŭ flegistinan uniformon, estas rase diskriminacia.
La tribunalo rekomendis ke la kondiĉo, ke ĉiu flegistino devas porti jupon, estu forstrekita en malpli ol 6 monatoj.

1980 – ELSTARA jaro por virinoj en usonaj poŝtmarkoj.

Tion oni povas konkludi, kiam oni vidas la ses poŝtmarkojn, kiuj aperis pasintjare en Usono. Entute ili montras sep rimarkindajn virinojn. Frances Perkins (fransiz perkinz) estis grava politikisto, kiu okupiĝis precipe pri homaj rajtoj kaj plibonigo de laborkondiĉoj. Dolley Madison (doli) heroe agis dum milito kontraŭ la britoj en 1812. Emily Bissell laboris por malsanuloj. Sur unu poŝtmarko aperas Helen Keller, fama blinda kaj surda virino, kun sia instruisto kaj amikino Anne Sullivan (an salivn). Edith Wharton (idit ŭortn) estis verkisto. Blanche Stuart Scott (blanŝ sturt skot) estis la unua virina aviadisto en Usono.
La poŝtmarkoj ne estis serio, sed aperis en apartaj okazoj dum la jaro. Neniam antaŭe en Usono aperis tiom da poŝtmarkoj en unu jaro honore al virinoj.

LERNEJESTRINOJ

La Usona Asocio de Lernejaj Administrantoj devis serĉi por trovi partoprenantojn por la unua nacia kunveno de virinaj estroj. Finfine ĝi konstatis, ke el la 16 000 lernejaj distriktoj en la lando, nur 153 havas virinan estron - tio estas malpli ol 1%. Kontraste, 70% de la instruistoj en la nacio estas virinoj.
Kalifornio donis la plej bonajn rezultojn, kun 28 virinaj distriktaj estroj. Sekvis Novjorko kun 18 kaj Illinois kun 16. Ĉirkaŭ 12 ŝtatoj tute ne havis virinan lernejo-administranton kaj ĉirkaŭ la duono el ĉiuj ŝtatoj havis nur unu aŭ du. Finfine, tamen, la konferenco okazis pasintjare. Ĉefe la partoprenantoj diskutis sian propran situacion en vira mondo. Nova renkontiĝo estis planita por ĉi tiu jaro.

DUONJARE post la kongreso

La UN-konferenco de virinoj en Kopenhago en 1980 estis grava paŝo por la atingo de virina egalrajteco. Sed ĉu post tiu spektakla konferenco, oni daŭrigos ankaŭ la rutinan agadon? Lucille Mair ♀ (lusil mer), kiu estis dum preskaŭ du jaroj ĝenerala sekretario de la virina konferenco, opinias ke jes. Ŝi nomas du terenojn kie oni daŭrigas la agadon por realigi la spiriton de la rezolucio en Kopenhago.
La unua estas la regionaj oficejoj de Unuiĝintaj Nacioj. Temas pri kvin oficejoj, kie fakuloj okupiĝas pri emancipaj aferoj. Krome, oni ricevis pli da mono por la speciala Virina Oficejo en Vieno, Aŭstrio.
La dua tereno estas la podio de la Unuiĝintaj Nacioj mem. Laŭ Lucille Mair, granda antaŭpaŝo estas la konstato ke la problemo de virina emancipiĝo estas kunligita kun la evoluigo de la Tria Mondo. Tial necesos trakti ĝin dum la tria evolu-jardeko, kaj do la temo daŭre okupos Unuiĝintajn Naciojn.

GRAFENBERG-punkto

Lastatempe oni malkovris, ke ankaŭ virino povas ejakuli dum orgasmo.
Esplora teamo en Usono trovis ke difinita loko (la Grafenberg-punkto) en la vagino produktas fluidaĵon kiam ĝi ricevas rektan stimulon. La fluidaĵo ne estas urino aŭ vagina lubrikaĵo; ĝi plej similas al la ejakulaĵo de steriligita viro.
Ĉe kelkaj virinoj la ejakulaĵo eniras la vezikon, tiel ke ili sentas urĝan bezonon urini post seksumado.

Redaktis ĉi tiun rubrikon ♀ Loes Demmendaal (lus demendaal), Ned.

Informojn provizis: ♀ Winsome Greenhalgh (ŭinsm grinhalŝ), Aŭstral.; ♂ Probal Dasgupto, Hind.; ♂ Conrad Fisher (konrad fiŝr), Us.; ♀ Judith Junger (judit), Ned.; ♂ Charles Power (ĉarlz paŭr), Ned.

...malantaŭen

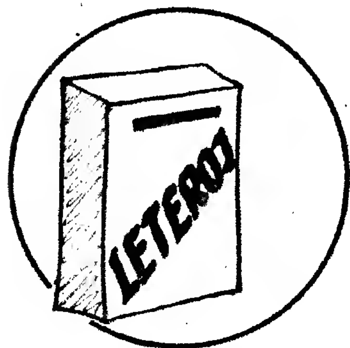
elemento jam nestiĝas eĉ en eduka medio.

Sekvoj kaj rezultoj...

Mi devas konkludi, je mia granda bedaŭro, ke kaj knaboj kaj knabinoj lernantaj en altlernejoj suferas pro seksa diskriminacio. Ĝi limigas iliajn vivojn. Knaboj ĝenerale desegnas por si pli grizan, senesperan estonton ol knabinoj. Ili jam konscias, ke ili vivas en patriarka socio. Ili sendemande akceptas ke viro devas subteni sian familion. Tial, ili ne emas elekti sian estontan vojon libere laŭ sia plaĉo, sed elektas tian vojon, kiu promesas al ili sufiĉan mongajnon por siaj edzino kaj gefiloj. Eĉ se ili ne volas plustudi en universitato, plej ofte ili eniras ĝin nur por serĉi pli profitdonan laboron per akirita diplomo.

Knabinoj, aliflanke, havas pli da malfacilaĵo ol knaboj, se ili volas daŭrigi siajn studojn kaj labori eksterdome. Iliaj gepatroj ofte postulas ke ili lernu hejmadministrajn aferojn prefere ol sciencajn studojn, por ke ili povu laŭeble plej frue edziniĝi al bona, promesplena viro kaj fariĝi fidela edzino kaj saĝa patrino. Sendependiĝi eksterhejme estas ankoraŭ ne agnoskate en nia socio por virinoj.

Ilustris: Hukunaga Yosiko ♀ (joŝiko), Japanujo

Niaj legantoj jam scias, ke SkE regule aperas en japana versio. Kompreneble, ankaŭ la japana eldono ricevas de siaj legantoj leterojn. Jenaj du kontribuaĵoj, tradukitaj el la japana, bedaŭrinde alvenis tro malfrue por la pasinta numero. Espereble, kiel skribis Yamakawa Setsuko, 'estas la komenco de interkomunikado inter esperantistoj kaj ne-esperantistoj' pere de la du versioj de SkE.

En la lasta aŭgusto mi partoprenis en la 8a Monda Konferenco pri Legado en Manilo, Filipinoj.

La denaska lingvo de la filipinanoj estas la tagaloga, kiu uzas la latinan alfabeton, sed la oficiala lingvo estas la angla. Homo kiu ne scipovas la anglan ne povas trovi okupon, kiu pagas bonan salajron.

Rilate al edukado, 60% de geknaboj iras al elementa lernejo; 30% de tiuj, kiuj finas ĝin, iras al mezlernejo; kaj 3% iras al universitato. Mi aŭdis, ke la analfabeteco estas unu el la plej gravaj problemoj, kiujn oni ankoraŭ devas solvi. Instruado estas virina laboro, parte ĉar la salajro de instruisto ne estas sufiĉa por ke viro subtenu sian familion. Bedaŭrinde mi ne havis ŝancon aŭdi de filipinaj virinoj pri diskriminacio kontraŭ virinoj en ilia lando.

Mi legis la provnumeron kaj unuan numeron de SkE kun granda intereso dum mia restado en Manilo. Speciale la artikolo pri la hinda virinaro "Honora sed ombra rolo" rimarkigis min pri la malfacileco forigi kontraŭvirinan diskriminacion lerte kreitan por doni honoran rangon al la virinoj kiel patrinoj, kiel okazas en ĉiu civilizita ŝtato. Kaj via gazeto kondukis min al la pripenso, kian signifon havas Esperanto por malriĉaj homoj en la Filipinoj, kiuj eĉ ne povas legi sian propran lingvon. Samtempe mi ekhavis fortan dubon pri la fakto, ke la angla estu la oficiala lingvo en tiu lando, kiu post sendependiĝo ankoraŭ portas postreston de la kolonia tempo.

Komatiya Ikuko ♀

Mi skribas ĉi tiun demand-leteron, esperante, ke vian gazeton SkE legas ankaŭ afrikanoj.

Kiel afrikanoj sentas pri tio, ke alilandanoj kritikas la virinan cirkumcidon en Afriko?

Benoîte Groult en sia libro, "Ainsi Soit-Elle", kaj aliaj ĉefe eŭropanoj severe kritikas la problemon de la virina cirkumcido en Afriko. Kiam mi legas ilin, mi ne povas rekte akcepti ilin. Oni povas akuzi afrikan socion pro la vira regado, sed ŝajnas al mi, ke tiu akuzado ofte fontas parte el nura malrespekto de la afrika socio, kaj ne el sufiĉa kompreno de la aktuala kondiĉo kaj ĝia historia signifo.

Mi vidas en la unuflanka kritiko de eŭropanoj pri virina

---

cirkumcido arogantecon kaj barbarecon de eŭropaj intelektuloj. Ĉu mi eraras?

Miyako Mina ♀

• Bedaŭrinde ni devas seniluziigi nian japanan leganton, ĉar malgraŭ klopodoj kontakti esperantistinojn en afrikaj landoj, SkE tute ne havas legantojn en tiu kontinento. Tamen ni provos laŭeble trovi respondon al tiu demando.

---

virginia woolf

La fruaj jaroj de la brita verkisto Virginia Woolf (veĝinja ŭulf), kiu naskiĝis en 1882, disvolviĝis en intelekta etoso. Ankoraŭ infano, ŝi renkontis multajn el la eminentaj viktorianaj verkistoj, amikoj de ŝia patro, Sir Leslie Stephen (kavaliro lezli stivn), kiu mem estis respektata redaktoro kaj verkisto. Al siaj filinoj, tamen, li estis emocia tirano, precipe post la frua morto de lia edzino. Matene Virginia povis laŭdezire eduki sin en sia propra ĉambro, kie ŝi studis la grekan kaj ekzercis sian talenton por verkado, sed posttagmeze ŝi kun sia fratino Vanessa estis devigata distri vizitantojn per teo kaj ĝentila konversacio laŭ la konvencioj de la societo. Nur post la morto de ilia patro, ili povis libere evoluigi siajn proprajn interesojn.

Tiam komenciĝis nova vivo por la fratinoj. Ili transloĝiĝis al la londona kvartalo Bloomsbury (blumzbri), kie ili ekkonis homojn, ĉefe universitatajn amikojn de ilia frato Thoby. Ili renkontiĝis por vigle diskuti, ignorante la konvenciojn kaj atakante la tabuojn de la 19a jarcento. Virginia komencis publikigi recenzojn, kaj malrapide fariĝis konata kritikisto kaj aŭtoro. En siaj romanoj, ŝi forlasis la tradiciajn strukturojn por serĉi teknikojn, kiuj ebligus al ŝi pli bone esplori la mensajn spertojn de siaj rolulojn.

Malgraŭ sia privilegia socia pozicio, Virginia Woolf sentis sin la viktimo de diskriminacio pro sia sekso. Ŝi rimarkis, kiel la brita socio sisteme vartas la sin-estimon de viroj dum ĝi atakas tiun de virinoj. Ŝi opiniis, ke same kiel la malriĉuloj, virinoj estas ekster la socio, kaj do perdas multajn el la avantaĝoj kiujn ili alie gajnus pro mono kaj rango. Precipe ŝi enviis

la edukon de siaj fratoj kaj ilian liberecon dum ŝi restis, kaptita en la peza etoso de la pàtro-regata hejmo. Ŝia inismo traradias multajn el ŝiaj verkoj, precipe A room of one's own ("Sian propran ĉambron"), kiu konsistas el du prelegoj, kiujn ŝi prezentis al studentinoj en 1928. Sprite kaj leĝere ĝi esprimas ŝian opinion, ke virino ne povas verki sen financa kaj emocia sendependeco. Inismajn kaj pacismajn ideojn ŝi denove esploris poste en la verko Three guineas ("Tri gineoj"), kiu aperis en 1938.

Virginia Woolf suferadis pro atakoj de mensa malsano, kiu estis sufiĉe serioza por meriti la priskribon freneziĝo. En 1941, deprimiĝante kaj timante novan eniron en frenezecon, ŝi sin dronis.

ab

ELTIRAĴO EL:

Sian propran ĉambron

... estus tute kaj komplete neeble, ke iu ajn virino en la ŝekspira epoko verku la teatraĵojn de Shakespeare. Mi imagu, ĉar la faktoj estas tiel malfacile alireblaj, kio estus okazinta se Shakespeare havus mirige talentan fratinon kun, ni diru, la nomo Judith. Shakespeare mem vizitadis, tre verŝajne, - lia patrino havis heredaĵon - la publikan lernejon, kie li eble lernis la latinan - Ovidio, Vergilio kaj Horacio - kaj la elementojn de gramatiko kaj logiko. Li estis, kiel konate, nebridebla junulo, kiu kontraŭleĝe ĉasis kuniklojn kaj eble pafis cervon, kaj devis, iom pli frue ol decis, edziĝi al virino de la ĉirkaŭaĵo, kiu naskis al li infanon iom pli rapide ol konvenis. Tiu petolaĵo irigis lin al Londono por provi tie sian ŝancon. Li havis, ŝajne, guston por la teatro; li komencis tie gardante ĉevalojn ĉe la pordo. Tre baldaŭ li ricevis laboron en la teatro, fariĝis sukcesa aktoro, kaj vivis ĉe la nabo de la universo, renkontante ĉiujn, konante ĉiujn, praktikante sian arton sur la scenejo, ekzercante sian spriton en la strato, kaj eĉ atingante aliron al la palaco de la reĝino. Inter-

tempe, lia eksterordinare dotita fratino, ni imagu, restis hejme. Ŝi estis same aventurema, same fantaziema, same avida vidi la mondon kiel li. Sed ŝin oni ne sendis al lernejo. Ŝi ne havis eblecon lerni gramatikon kaj logikon, des malpli legi Horacion kaj Vergilion. Ŝi prenis libron de tempo al tempo, eble el la kolekto de sia frato, kaj legis kelkajn paĝojn. Sed tiam aperis ŝiaj gepatroj kaj petis ŝin fliki la ŝtrumpojn aŭ prizorgi la raguon kaj ne vane revi pri libroj kaj skribaĵoj. Verŝajne ili parolis severe sed bonkore, ĉar ili estis bonhavuloj, kiuj konis la vivkondiĉojn por virino kaj amis sian filinon - efektive, ŝi kredeble estis la pupilo de la patra okulo. Eble ŝi ŝtele skribis kelkajn paĝojn en iu pomstaplo, sed ŝi zorgis kaŝi aŭ bruligi ilin. Baldaŭ, tamen, antaŭ ol ŝi atingis dudek jarojn, oni intencis ŝin fianĉinigi al la filo de najbara

lankomercisto. Ŝi kriis, ke ŝi opinias edziniĝon abomeninda, kaj pro tio ŝin severe vergis ŝia patro. Poste li ĉesis riproĉi ŝin. Anstataŭe, li petegis ŝin ne kaŭzi al li malfeliĉon kaj honton en ĉi tiu afero de ŝia edziniĝo. Li diris, ke li donos al ŝi bidaron aŭ elegantan subjupon; kaj vidiĝis larmoj en liaj okuloj. Kiel ŝi kapablis malobei lin? Kiel ŝi povis rompi al li la koron?

Nur la impeto de ŝia talento pelis ŝin al tio. Ŝi kunmetis malgrandan pakaĵon el siaj posedaĵoj, mallevis sin per ŝnuro el fenestro en somera nokto, kaj sekvis la vojon al Londono. Ŝi ankoraŭ ne estis deksep-jara. La birdoj kantantaj en la heĝo ne havis pli da muziko ol ŝi. Ŝi havis la plej fulman fantazion, talenton kiel ŝia frato pri la melodio de vortoj. Kiel li, ŝi havis guston por la teatro. Ŝi staris ĉe la sceneja pordo; ŝi diris ke ŝi volas aktori. Viroj malkaŝe mokis ŝin. La direktoro - grasulo kun malsekaj lipoj - rikanis. Li blekis ion pri pudeloj kiuj dancas kaj virinoj kiuj aktoras - neniu virino, laŭ li, iel ajn kapablus aktoriĝi. Li sugestis - la sugestojn vi povas imagi. Ŝi ne povis ricevi trejnadon en sia metio. Ĉu ŝi povis eĉ serĉi la manĝon en gastejo aŭ travagi la stratojn je noktomezo? Tamen ŝia ĝenio estis por krea verkado kaj ĝi avidis abunde sin nutri per la vivoj de viroj kaj virinoj kaj studo pri ilia konduto. Finfine - ĉar ŝi estis tre juna, laŭ vizaĝo kurioze simila al la poeto Shakespeare kun la samaj grizaj okuloj kaj rondaj brovoj - finfine, la direktoro-aktoro Nick Greene (nik grin) kompatis ŝin; ŝi konstatis sin graveda de tiu sinjoro kaj do - kiu povas mezuri la ardon kaj sovaĝon de poeta koro kaptita kaj ligita en virina korpo? - ŝi sin mortigis en vintra nokto kaj kuŝas enterigita ĉe iu vojkruciĝo de orienta Londono, kie nun staras haltejo por omnibusoj.

Tradukis: Anna Brennan ♀ (ana brenan)
Charles Power ♂ (ĉarlz paŭr), Nederlando

Ilustris: Lembe Laanest ♀, Estonio

ABORTIGO:
la argumentoj

La nederlandaj leĝoj pri abortigo datas el 1886 kaj 1911. Laŭ ili, abortigi estas krimo, kaj kuracisto, kiu plenumas ĝin, riskas juran persekutadon. Nun nova leĝ-propono pri abortigo estas traktata de la nederlanda parlamento. Ĝi permesos abortigon, se teamo de kuracistoj konsentas pri tio kaj post deviga 5-taga periodo por pripensado flanke de la virino.

Unuavice ŝajnas, ke tiu leĝpropono faciligas la situacion de virino, kiu deziras aborti. Praktike, tamen, ĝi havos la malan efikon. Malgraŭ la aktualaj leĝoj, apenaŭ estas problemo por aranĝi abortigon. Ekzistas multaj klinikoj por tio kaj multaj instancoj kiuj konsilas, kiel kontakti ilin. Alilandaj virinoj regule venas al Nederlando por aborti.

Por influi la traktadon de la nova leĝpropono, diversaj virinaj grupoj nomis la 30an de marto "Virina Striko-Tago", kun la celo ke virinoj, inkluzive dommastrinojn, striku tra Nederlando.

Loes Demmendaal ♀ (lus demendaal) tradukis la jenan artikolon el Vrouwenstakingskrant ("Virina strik-gazeto"), pri la rajto de virino mem decidi pri abortigo. Ne ĉiuj virinoj tamen akordiĝas pri tiu temo. La posta artikolo de Frances Howard ♀ (fransiz haŭad) prezentas la kontraŭan vidpunkton.

...por

Multaj virinoj kiuj, libervole aŭ ne, amoras kun viro, riskas gravediĝi. Steriligo estas sekura solvo, sed por virinoj neinversigebla. La pilolo estas bona rimedo malhelpi koncipon, sed multaj virinoj timas uzi ĝin, ĉar neniu scias precize kiamaniere ĝi funkcias. Tre multaj viroj sentas atakon kontraŭ sia vireco, se ili devas uzi kondomon aŭ se iliaj edzinoj petas ilin steriliĝi. Virinoj devas elekti

inter la pilolo kaj la nesekuraj kaj/aŭ malagrablaj aliaj kontraŭkoncipiloj, kiel ŝaŭmo, ringoj kaj spiraloj. Kaj multaj virinoj eĉ ne scias, ke tiuj rimedoj ekzistas.

Pli frue amorado estis deviga por edzinoj, servistinoj kaj multaj aliaj finance dependaj virinoj. Ekde la ĉi-landa "amoro-revolucio" de la 60aj jaroj, fariĝis por ĉiuj virinoj malpli facile rifuzi amoradon. La aĝo je kiu virino estas devigata montri sian maturecon konstante malaltiĝas. Ne estas strange, ke tiom da junaj knabinoj anoncas sin ĉe abortigo-klinikoj - kaj ĝuste estas ili, kiuj ne scias kion fari, kiuj ne kuraĝas paroli pri tio kun iu ajn. Ĝuste por knabinoj, nedezirata infano estas la plej funda trudo en ilian vivon.

Sed ankaŭ por pli aĝaj virinoj, libera abortigo estas baza neceso. Kiom ofte okazas, ke virino, supozinte ke ŝi jam travivis la menopaŭzon, subite konstatas sin graveda? Kun ĉiuj teruraj riskoj por ŝi kaj la infano! Ŝi ankaŭ scias, ke ŝi emeritiĝos antaŭ ol ŝia infano estos plenkreska. Kaj se ŝi jam havas infanojn, tio signifas, ke tiu nedezirata infano perdigos al ŝi la estonton, en kiu ŝi esperis fine trovi "propran" vivon.

Tiu rajto je "propra" vivo validas por ĉiuj virinoj, ankaŭ por tiuj, kiuj estas en vivperiodo kiam oni atendas, ke ili graveddiĝu. Ili rajtas mem decidi, ĉu ili deziras neniun infanon, unu aŭ pli. Estas ili, kiuj devas naski, kaj ili ankaŭ respondecos pri la edukado, tiel longe kiel viroj ankoraŭ ne opinias ke prizorgado kaj edukado de infanoj estas normalaj viraj taskoj. Virino ankoraŭ havas la finan respondecon en la okuloj de la aliaj - dum sia tuta vivo. Se ŝia infano malsukcesas, ŝi kulpas kiel patrino kaj do kiel homo. Se ŝi deziras fari salajratan laboron, ŝi devas labori duoble - almenaŭ se ŝi sukcesas trovi laboron, ĉar labordonantoj preferas ne dungi virinojn kun infanoj. Havi infanon tute ŝanĝas la vivon de virino. Ĉu ŝi deziras tian bazan ŝanĝon, ŝi mem decidu.

Mallonge: tiel longe kiel ne ekzistas tute sekuraj kontraŭkoncipiloj, kiuj sen ajna tabuo estas uzeblaj por ĉiuj, libera abortigo estas nemalhavebla.

Tradukis: Loes Demmendaal ♀ (lus demendaal), Nederlando

...kaj kontraŭ

Kiu prizorgas bebojn en via lando? Virinoj, kompreneble. Kaj kiu regas ĉe ili la decidon naski: ĉu la virinoj, kiuj portas la ŝarĝojn de gravedeco, nasko kaj mamnutrado – tiuj estas ŝarĝoj, eĉ kiam ĝoje portataj – aŭ ĉu la viroj? Mi timas, ke en ĉiu lando la viroj regas la reproduktadon iamaniere. En la okcidento la virinoj kolerigas pro sia senpovo, kaj sen esperoj pri vera rego super sia fekundeco, atencas nenaskitojn kaj rifuzas porti la ŝarĝojn de nasko kaj mamnutrado. Do en multaj landoj, la abortigo estiĝis metodo limigi la oftecon de naskado.

Sed kiu regas la abortigon? La viroj, kompreneble. Ili decidas ĉu ili volas ke la graveda virino nasku sian bebon, kaj kiom da mono ŝi havu por vivteni sin. La virina movado krias "Abortigo laŭ postulo" kaj "La rajto de virinoj elekti", sed kiel postulo kaj kiel elekto? La viroj decidas kiuj rajtas naski bebon. La virino malpli ol 16-jara aŭ pli ol 40-jara, handikapiĝinta, needziniĝinta, studanta, bruna, nigra aŭ malrica, ofte ricevas konsilon submetiĝi al abortigo.

Do la malfeliĉa timigata graveda virino estas devigata "postuli" aŭ "elekti" abortigon. Alivorte, ŝi ne havas elekton. Ŝi suferas emocian vundon aŭ hardigas sian koron. Feto suferas ne malpli ol bebo kiam ĝi mortas. Ĝi konscias la timon kaj doloron. Ni scias tion, ĉar la feto kiu travivis vundon en la utero portas la signojn en sia personeco tra la tuta vivo.

Ne ekzistas pruvo ke pli da abortigoj malpliigas la nombron da gravediĝoj. Fakte, la malo indikiĝas. Ju pli da abortigoj, des pli da gravediĝoj. Do la rezulto estas pli da suferado, kaj pli da ekspluatado de virinoj.

Feliĉe, ekzistas grupoj en Usono kaj Britujo, kiuj kaj estas feminismaj kaj subtenas la nenaskitojn. En Britujo, la sekretario estas Debby Sanders, 18 Ash Grove, Penge, London SE20 7RD. (Ŝi ne estas esperantistino.) Unue, ili parolas por la nenaskitoj kiuj ne povas paroli por si mem, sed ili parolas ankaŭ en la nomo de virinoj kaj iliaj rajtoj, precipe la rajto naski bebon se ili volas tion, kaj ne submetiĝi al la volo de viroj, kiuj volas regi ĉe ili la naskadon. La

Virinoj por la Vivo volas ke la virinoj mem regu sian graved-iĝon. Se la virinoj ne havas tiun fundamentan rajton, ili perdas sian dignon kiel virinoj. Ili tiam estiĝis produktaj eroj en la mondo regata de viroj.

La Virinoj por la Vivo batalas por pli bonaj vivkondiĉoj por patrinoj kaj beboj. La kutimo de la grandfamilia kunvivado malfortiĝas, kaj en la urboj la virinoj sentas sin solecaj, sensignifaj kaj superfluaj. Dekono el ĉiuj patrinoj en Britujo malsanas pro postnaska deprimo.

La Virinoj por la Vivo havas membrojn kun diversaj opinioj. Iuj kredas ke la abortigo estas ĉiam erara. Iuj kredas ke la abortigo kelkfoje estas pravigebla; sed ĉiuj el la membroj zorgas pasie pri beboj kaj virinoj.

Kiaj estas la vivkondiĉoj en via lando? Ĉu la viroj regas la naskoftecon de virinoj? Ĉu la viroj decidas pri abortigoj? Se virino naskas, ĉu oni provizas por ŝi tiajn kondiĉojn, ke ŝi povas bone prizorgi sian bebon?

Frances Howard ♀ (fransiz haŭad),
tradukita kun helpo de Sybil Sly ♀ (sibl slaj), Britujo

NE RISKU INTERROMPON!

Via abono al Sekso kaj Egaleco finiĝas per ĉi tiu numero. Se vi trovis ĝin utila kaj interesa dum la pasintaj monatoj, vi sendube volas plu ricevadi ĝin. Do nepre ne risku ĝenan interrompon en la sendado de via ekzemplero: pagu TUJ vian novan kotizon por la venonta jaro!

Ne forgesu, ke la internacia poŝto estas foje malrapida, kaj ke ofte okazas prokrastoj ĉe transsendo de pagoj. Tial ni konsilas, ke vi jam nun prizorgu la aferon, antaŭ ol vi forgesos!

Elektu el la ĉi-suba listo la pag-rimedon, kiu plej oportunas por vi, kaj sciigu vian elekton al nia redakcio en Rotterdam (prefere uzante la ĉi-suban slipon). Tiel se via pago iel perdiĝos, nia administracio povos priserĉi ĝin.

PAGRIMEDOJ

Vi povas pagi:

- Per internacia poŝtmandato por 12,00 nederlandaj guldenoj, aŭ per 15 internaciaj poŝtaj respondkuponoj, al Anna Brennan, p/a Nieuwe Binnenweg 197B, 3021 GA Rotterdam, Nederlando

- Per poŝtĝira transpago al jenaj poŝtĉekkontoj:
  brita 12 463 0006 je nomo de Dermod Quirke (£3,00 sterlingaj)
  japana 0-99511 Tokio je nomo de Nukunaga Tekiko (1500 enoj)
  nederlanda 4412211 je nomo de Anna Brennan (12,00 ned.gld.)
  norvega [illegible] je nomo de Margrete Landmark ([illegible] nor.kr.)
  sveda [illegible] je nomo de Bertha Andréasson ([illegible] sv.kr.)

- Per sterlinga ĉeko (£3,00) je nomo de Dermod Quirke

- Per uson-dolara ĉeko ($6,50) je nomo de Charles Power

- Per alivaluta ĉeko egalvalora al £4,00 je nomo de Dermod Quirke

- Per alispeca pago al via landa peranto (vidu paĝon 2 de SkE)

- Per pago de 14,50 ned.gld. pere de Universala Esperanto-Asocio

- Per alia rimedo laŭ antaŭa konsento kun la redakcio de SkE

SCIIGO AL LA REDAKCIO DE SkE

Al Anna Brennan
p/a Nieuwe Binnenweg 197B
3021 GA Rotterdam, Nederlando

Mi volas reaboni al Sekso kaj Egaleco, kaj tial:

☐ mi kunsendas pagon

☐ mi pagas aparte laŭ jena rimedo:

Mi ne volas reaboni pro jena kialo:

Nomo kaj adreso (PRESLITERE):